kudus oma nelja poiaga, kelleſt üks ikka priskem oli kui teine, omale wõrku. Seſt mõistukõneſt wõib lugeja näha, et tõſi on, mis Jobi ram. 27 peatükkis ſeiſab. Waata 13. ſalmiſt kunni peatüki lõpetuſeni.

Ära wannu!

Et hirmus kurjawandumine meie päiwil wäga wõimuſt wõtnud, teab igaüks. Mine, kuhu ſa iial lähed, igalpool kuuled ſa kurjawandumiſt. Ristiinimeſe nimekandjad on küll meie maal kõik, aga wäga arwa on weel neid leida, kes kurja ei wannu. Soldatid, töömehed, teekäiad, ametnikud, kõik wanduwad. Ehk, mine weel pühapääwa õhtul kõrtſi eeſt mööda, ehk astu ſiſſe, kus ka ristiinimeſed peawad olema, ſeal kuſutakſe ühe weerend tunni ſees mitu tõſinat kuradiſi kokku. — Hirmus küll: ka noorte tütarlaſtel on mitmel juba kurad põigiti hammaſte wahel, ja ei pane ſeſt keegi ſuuremat tähelegi, mis pooleſt minu lapſe põlwes mitte weel aſi nii hul ei olnud.

Aga ma ei tahtnud kurjawandeſt ſeekord rääkida, waid ſeſt wandeſt, mis Jumal teiſes käskus keelab, et üksi ei pea Jumala nime juures wanduma. Olgu ſeſt asjaſt ſiin üks weike kõne:

Üks maja perenaene läks kangru juure oma kangaſt, mis ta ſinna kududa annud, kättesaama. Kui kättesaanud, hakkas ſeda mõõtma, kas lõngade aru järel kangu aru wälja tuleks. Ta mõõtis, mõõtis, mõtles ja mõõtis jälle ja raputas wahete wahel pead. — Wiimaks pööris ta kangru poole ja küſis: „Meiſter kangur, olete teie muiſt lõngu muustand lõimeks panematta, wõi ehk muiſt pooliſt ſiſſekudumatta? üks wiga ſiin juures on juhtund, — wõi on ehk teil nii ſuured rotid, kes muiſt lõnga äraſöönud?“ Kangur, kelle ſiida puhas ei olnud, waatis esmalt kangaſt, ſiis küünarpuud, kas ſee maa mõõduriiſt ka õige oleks, ſiis lõi ſilmad naeſe, kui imeteu otſa, kes nii hullu juttu rääkinud; ta õhkas kord ſiigawaste ja ütles paha meelega: „Kui mina ſeſt lõngaſt ühe ſüllapitkuſe tüki olen ärawõtnud, ſiis ſaagu Jumala nimel mo ſärk ſelgas ärapõlema!“

Naene ei lausund ſinna juure midagi, raputas aga pead, oma kaſinat kangatükki waadates, ega ootnud muud imet ſündiwad.

Seal kahwatas kangur äkiste ära ja jäi walgeks, nagu kangas naeſe kää; ta hakkas ähkima ja karjuma, kargas parema käega pahema poolt rinda kinni, otſegu ſeal ſuurt walu tunneks ja naeſe ehmatuſeks hakkaſiwad kangru riided ſelgas ſuitſema